

■ Rola II Rzeczypospolitej na arenie międzynarodowej

Znaczenie Polski na arenie międzynarodowej w okresie międzywojennym stopniowo rosło. Jej przedstawiciel zasiadał w Radzie Ligi Narodów. Stanowisko Polski było także zauważane w kołach dyplomatycznych najważniejszych europejskich państw. Miarą wzrostu znaczenia było też otwieranie w latach 30. XX w. kolejnych placówek dyplomatycznych na najwyższym szczeblu. Tuż przed wybuchem II wojny światowej Polska utrzymywała stosunki dyplomatyczne na poziomie ambasad z 10 krajami, a przywilej powoływania tego typu placówek przysługiwał wówczas wyłącznie państwom uznawanym za ważne w polityce międzynarodowej.

Nadzwyczajna sesja Rady Ligi Narodów w sprawie naruszenia przez Niemców układów z Locarno. Obradowali na niej ministrowie spraw zagranicznych: Polski – Józef Beck **1**, Włoch – Dino Grandi **2**, Francji – Pierre Flandin [czyt.: pjer flandej] **3**, Wielkiej Brytanii – Anthony Eden [czyt.: antony iden] **4**, sekretarz generalny Ligi Narodów – Joseph Avenol **5** i komisarz spraw zagranicznych ZSRS – Maksim Litwinow **6**.

? O czym świadczyło utrzymywanie przez Polskę stosunków dyplomatycznych na poziomie ambasad z innymi krajami?

z lepszych we wzajemnych stosunkach obu krajów. Do Polski przyjeżdżali na polowania hitlerowscy dygnitarze, ożywieniu uległy także kontakty gospodarcze i kulturalne. Zakończona została wojna celna. Sam Hitler widział Polskę jako potencjalnego sojusznika w przyszłej wojnie z ZSRS. O randze, jaką przykładał do relacji z Polską, świadczył fakt, że przysłał do Warszawy na stanowisko ambasadora przedstawiciela jednego z najbardziej znaczących niemieckich rodów arystokratycznych hrabiego Hansa von Moltkego. —

Polska w latach 30. XX w. starała się prowadzić politykę równowagi i „równych odległości” w stosunku do dwóch potężnych sąsiadów – ZSRS i Niemiec. Nie angażowała się po stronie żadnego z tych państw, pomiędzy którymi po objęciu władzy przez Hitlera panowały wrogie stosunki. Bliższe relacje Warszawa miała jednak z Berlinem i aż do początków 1939 r. nie było między obu państwami znaczących sporów. Natomiast stosunki z ZSRS miały wyłącznie oficjalny charakter.

Wystawa malarstwa polskiego w Berlinie to jeden z przykładów poprawy stosunków polsko-niemieckich przed 1939 r. Rzeczywiste intencje III Rzeszy były jednak związane z roszczeniami terytorialnymi wobec Polski i z planami podporządkowania sobie państwa polskiego.

ĆWICZENIA

1. Scharakteryzuj politykę zagraniczną Polski w okresie międzywojennym.
2. Wyjaśnij pojęcia „polityka równowagi” i „równych odległości”.
3. Oceń pozycję międzynarodową Polski w okresie międzywojennym, wskazując sukcesy i porażki.